

ECCE HOMO, ECCE REX, ECCE DEUS

Amb el Diumenge de Rams comencem la celebració de la Setmana Santa. Durant estos dies la religiositat es fa visible als carrers dels nostres pobles i ciutats: les processons o les representacions de la passió ens conduïxen al misteri de la Creu i ens conviden a mirar amb ulls de fe i d'amor a eixe Jesús que va donar la seua vida per nosaltres. Amb el desig que esta reflexió setmanal vos ajude a contemplar amb mirada creient al Crucificat, vos convida a caure en el compte de dos detalls que trobem en la narració de la passió segons Sant Joan, que escoltarem en la celebració litúrgica del Divendres Sant.

L'interrogatori de Pilat a Jesús és d'un gran dramatisme, perquè revela la contradicció interna que està vivint el procurador romà. Està segur de la innocència de Crist i vol convèncer als jueus. Com estos no han entrat en el pretori per a no incórrer en impuresa, Pilat està constantment eixint per a parlar amb ells i entrant per a interrogar a Jesús. Ix per a convèncer-los de la innocència de Crist i cada vegada entra més pressionat per a condemnar-lo. En la tercera eixida trau a Jesús, el mostra al poble i el presenta amb estes paraules: "Ecce homo [Heus ací a l'home]" (Jn 19, 15). En la quinta el torna a traure i diu als jueus: "Ecce Rex vester [Heus ací al vostre rei]" (Jn 19, 14). Sense saber-ho, Pilat els ha dit als jueus qui és Jesús.

Jesús és l'home perfecte, i així se'ns mostra en la passió. La perfecció de la seua humanitat s'ha manifestat en la seua manera de viure i es demostra en el moment de morir. Va passar pel nostre món fent el bé; no va vindre a ser servit, sinó a servir i donar la vida en rescat per molts; durant la seua vida va estimar als seus que estaven en el món. L'hora de la mort no el porta a afonar-se, ni a deixar d'estimar i fer el bé. La seua coherència va arribar fins al final. En este moment descobrim el que és un home perfecte: aquell que viu fent el bé i mor de la mateixa manera a pesar de les incomprensions. Este és el camí de la verdadera humanitat.

Jesús és el rei. Ell mateix ho ha confessat davant Pilat (Jn 18, 37). Però el seu regne, a diferència dels d'este món, no se servix de la violència, sinó que es realitza pel testimoniatge de la veritat. La veritat s'oposa a la violència. Jesús mai va cedir a la temptació de voler imposar-se per la força, sinó que es va mantindre fidel fins a la mort en el seu testimoniatge. Qui mai va voler fer patir a ningú per la veritat, va acceptar la mort per ella. Per això és el nostre rei.

Queda una cosa que Pilat no va dir, però que els cristians hem d'anunciar estos dies: l'home-rei és també el "Ecce Deus". Estos dies anunciem: "Ací teniu a Déu". En el Crucificat descobrim el verdader rostre del Déu que és amor; se'ns revela que el poder de Déu no és força per a condemnar sinó capacitat immensa d'estimar. I eixa és la raó més profunda de la nostra fe: creiem en un Déu que ens ha estimat molt més del que podíem imaginar i del que ens mereixem.

Que visquem estos dies prop del Senyor.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***